מדלא קא בריין הני אבר מן החי נינהו. מן החולה לא הוי אבר מן החי כיון שמחובריס הס מעט הס ניתרין בשחיטה כאברים המדולדלים ואין בהם אלא מעט פרום בלבד כדאמר בפרק בהמה המקשה (לעיל דף עד.): **משום** חל הטוב. סבר מדלא קא בריין הני אבר מן החי נינהו, מאן דשרי מדלא קא מסרחן, הני חיותא אית בהו ואידך האי דלא קא מסרחן דלא קא שליט בהו אוירא ואזלי האי דלא בריין כחישותא הוא דנקט להו, א"ל רבי יוחנן לרב שמן בר אבא "הני ביעי חשילתא שריין ואת לא תיכול משום "ואל תטוש תורת אמך". אמר מר ברי רב אשי "הני ביעי דגדיא עד תלתין יומין שריין בלא קליפה, מכאן ואילך אי אזרען אסורין ואי לא אזרען שריין, מנא ידעינן? אי אית בהו שורייקי סומקי אסירן, לית בהו שורייקי סומקי שריין. *אומצי ביעי ומזרקי פליגי בה רב אחא ורבינא *בכל התורה כולה רבינא לקולא ורב אחא לחומרא "והלכתא כרבינא לקולא לבר מהני תלת דרב אחא לקולא ורבינא לחומרא והלכתא כרב אחא לקולא, *אומצא דאסמיק: חתיכה ומלחה אפילו לקדרה נמי שפיר דמי, תליה נמי בשפודא דאיב דמא, אגומרי, פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר מצמת צמתי ליה וכן "ביעי וכן מזרקי. רישא בכיבשא: אותביה אבית השחיטה דייב דמא ושרי, אצדדין מיקפא קפי ואסור, אותביה אנחריה-דץ ביה מידי שרי ואי לא אסיר, איכא דאמרי אנחריה ואבית השחיטה דאיב, אצדדין-אי דץ ביה מידי שרי, ואי לא אסיר. (ה) *אמר רב יהודה אמר שמואל שני גידין הן: הפנימי סמוך לעצם אסור וחייבין עליו, חיצון סמוך לבשר אסור ואין חייבין עליו והתניא פנימי סמוך לבשר אמר רב אחא אמר רב כהנא איקלודי מיקליד והא תניא חיצון הסמוך לעצם אמר רב יהודה היכא דפרעי טבחי, איתמר טבח שנמצא חלב אחריו רב יהודה אמר בכשעורה רבי יוחנן אמר בבזית אמר רב פפא ולא פליגי באן להלקותו באן לעברו *אמר מר זוטרא כשעורה במקום אחד בזית אפילו בב' ובג' מקומות והלכתא "להלקותו בבזית לעברו בכשעורה: אין הטבחין נאמנין *[וכו'] : א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן חזרו לומר נאמנין, אמר רב נחמן *אכשור דרי? מעיקרא דהוו סברי לה כרבי יהודה. ולפיכך אמרו חכמים דנאמנין ולבסוף סברי דבעי חמימה ואמרו אין נאמנים: וכמה דהוו דכירי לדרי יהודה. וגרירי בתריה אמרו אין נאמנין מפני שסברה לן כר' מאיר וכזמן הזה דלמשיחה לדרבי יהודה והוחזק המנהג כרבי מאיר אמרו נאמנין: הכי קתני. רבי מאיר: אין נאמנים לא עליו ולא על החלב. מפני שסברה הוא להם וחכמים אומרים נאמנין עליו ועל החלב: **מתני'** טוחה אדם יד לעובד כוכבים

תורה אור שם דס: לעומלה ביעי ומזרקי. לקמיה מפרש פלוגתייהו: בכל התורה כולה. רב אחא ורבינא חד אמר הכי וחד אמר הכי בכולהו ההוא דמיקל= רבינא וההוא דלחומרא=רב אחא: דאסמיק. שנקוטפ"ש"ל: חתיכה חתיכות הרבה: תליה בשפודא. בתוך הטבח לצלות בלא חתכה אלא כדי מליחה לבי דבר מועט: דאיב דמא. הוחיל ותלוי שפיר דמי: שייבי. שוחבים את הדם: מצמת למיס. מיסטרייש"ט לומתין הבשר ואינו מוציא את דמו והוא עצלה בעוב ואסור: מזרקי. מעוי הצואר ורידין: רישא בכיבשא. הראש כשרוצין להסיר שערו נותנין עליו מים וממתינין אותו ברגע: כבשא. הטמנה: אותביה אבית השחיטה. שבית השחיטה מלמטה: דייב דמא. דרך החתך ושפיר דמי: אצדדים. על לחייו: מיקפא קפי. דמא בחוטו ואסור: קפי. כמו (מיוב י) וכגביה תקפיאני: אותביה אנחריה. נקבי החוטם למטה: דץ ביה. נקבי החוטם מידי אלא יסתם: פנימי. גיד הארוך והוא בגד פנימי של יד: חיצון. גיד הקצר שבסוף הצופי לרחבו והוא לד חיצון של יד: והתניא פנימי. קרי מובלע בבשר: אקלודי מיקליד. אותו גיד הארוך מוזר ונכנס בבשר והתם קרי ליה סמוך לבשר: אקלודי. לשון מפתח הנכנס בפותחת: והתניא. דמיון קרי סמוך לעצם דמשמע גלוי הוא ואינו מובלע בבשר: אמר רב יהודה היכא דפרעי מבחי. הוי גלויה במקום חתך הירך כשנחתכה ונפרשת מן האליה הוי רואה אותו גיד מחובר לבוקעת של קוליא כך שמעתי: מבחי שנמצא אחריו חלב. דרך הטבח לנקר הבשר: להלקותו. בבזית: לעברו. בכשעורה: אכשור דרי. דמדקאמר חזרו לומר מכלל דמעיקרא הוה קי"ל כרבי מאיר דאמר אין נאמנים וחזרו לומר נאמנים וכי אכשור דרי בתמיה: כרבי מאיר. דבעי חמימה וגריעא לה מילתא לא מהימני וגריך לבדוק אחריהם: מעיקרא סברי לה כרבי יהודה. וגרירי בתריה אמרו אין נאמנין מפני שסברה לן כר' מאיר וכזמן הזה דלמשיחה לדרבי יהודה והוחזק המנהג כרבי מאיר אמרו נאמנין: הכי קתני. רבי מאיר: אין נאמנים לא עליו ולא על החלב. מפני שסברה הוא להם וחכמים אומרים נאמנין עליו ועל החלב: **מתני'** טוחה אדם יד לעובד כוכבים

עין משפט נר מצוה

לא א מיי' פ"ם מהלכות מאכלות אסורות הל' ז סמג לאוין קלו טור"ש יד' סי' סב סעיף ד:

לב ב מיי' פ"ז שם הל' יד סמג שם טור"ש יד' סי' סב סעיף ד:

לג ג מיי' פ"ז שם הל' יג סמג שם טור"ש יד' סי' סב סעיף ד:

לד ד מיי' שם טור"ש שם וסי' סב סעיף ה:

לה ה מיי' שם טור"ש שם סי' סב סעיף ד:

לו ו מיי' שם הל' יד סמג שם טור"ש יד' סי' סח סעיף ה:

לז ז מיי' שם טור"ש שם סעיף ב:

לח ח מיי' פ"ז שם הל' כא סמג לאוין קלו טור"ש יד' סי' סד סעיף כא:

לט ט מיי' פ"ח שם הל' יד וסי' כמ"ש וכ"ש וכ"ש סמג שם טור"ש יד' סי' סב סעיף יא:

נוסח מקבל

אומר, ביד, ואזכר טנראת אצמ- ובכיס מוצם דהוצא דמם; הבלת מחי בבנא ולאחא

נוסח מקבל

אין זה פירש"י שלפנינו ועיין רש"ל

(ה) ✓ ב' לגוזות בדינין ריש הכיבשא: הלאמת ראש הבהמה הרמאל בהמאל לדורך שדרותיו מתי ובאיזה אופן יוצא דמו

[שיך לעיל במשנה]

נוסח

[לעיל לב]

ביד בנימי ביד הפנימי

מקבל

△ ב' הגיהות שמא מקיים אל רב יהודה אמר שמואל

נוסח

שלח שנמצא אחריו חלב

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ואי לא אסיר נוסח אמר רב יהודה אמר שמואל:

נוסח מקבל

(ו) ✓ ב' לגוזות- איך בוסקים בדינין נאמנות בלחם על הדינאר - כרא (לחומש) או בחמי (זקלא)

גליון השס

גמ' והלכתא כרבינא לקולא. ויש מן מכלל סמ"ם סומה הם פ"מ פ"ו מ"ב הלכ' ג ע"ב הלכ' מה ע"ב:

פסחים כב.

עליו ועל החלב, וחכמים אומרים נאמנין עליו ועל החלב: **מתני'** *שולח אדם יד לעובד כוכבים שגיד הנשה בתוכה מפני שמקומו ניכר: **גמ'** שלמה אין חתוכה לא, במאי עסקינן אילימא במקום שאין מכריזין, חתוכה היומה והלוקח מכן מיטל ומטלו ובנמרא פרק בני ישראל בשר בכיבשא: **גמ'** יד. שלמה ממש: חתוכה לא. אלא אם כן מיטל גידה דכיון דחתוכה היא סבר הלוקח מן העובד כוכבים שמיטל גידה וחוכלה בגידה: במקום שאין מכריזין. שכל הבהמים של אותו מקום ישראלים הם וכשבאה טרפה לידם אין מכריזין לומר נפלה טרפה בחוטיא למכור לעובד כוכבים ובאותו מקום אין לוקחין בשר מן העובד כוכבים דשמא מכרו לו הטבחים טריפה ואין אנו יודעים אם באת היום טרפה לידם: חתוכה

מסורת הש"ס

פסחים עה:

*סמנ"ים לשם ביאור כדי לדקל ע"ל הקרי"אה

[פי' שהוכס הבהמה ונתקבן שם הדם והאדים הבשר]

לעיל לא. פסחים סב:

עיין רש"ל

*✓ עיין הגהת דברי ר"א וחכ' אומרים נאמנים עליו ועל החלב

[יבמות לב:]

רבינו גרשום

ואידך האי דלא קא מסרחן. כלומר האי דאסר סבר האי דלא קא מסרחן כו': ואידך האי דלא קא בריין: פשוט אל תפוש תורת אמך. כלומר צחוי חכמים דהא חזיגן דסחלוקת חכמים היא דחד אסר: שריין בלא קליפה. פשוט דמא: אומצא ביעי ומזרקי כו' אומצא דאסמיק. שמכין את הבהמה בחייה ונצדד הדם באותו מקום: מישב שייבי ליה. כלומר הנחלים שואבים הדם מסנו: וכן ביעי. ביצים של בהמה דאית בהו שוריקי סומקי: וכן מזרקי. גידים גדולים שבצוואר שהן מלאין דם: רישא בכיבשא. כלומר כשרוצין לגרר שער מראש של בהמה מומנין אותו ברגע שיהא השער רך לגרר וכשמומנין אותו אותביה אבית השחיטה וכו' ואיכא דאמר כשצולין אותו בתנור שלם אותביה אבית השחיטה וכו': מקמה קו ואסיר. כלומר הדם קוי במקום אחד ואין יוצא הוץ ואסיר: אי דץ ביה מידי. כלומר שלא יסתם הנקב: היכא דפרעי מבחי. כלומר מקום שמתחילין השחיט לחתוך כשמנקרין אותו: אמר רב כהנא איקלודי מיקליד. כלומר קטנקות הן שמסצלין סמוך לבשר: כאן לעברו. כלומר מן הסבוחות עד שימצא כזית: כשעורה במקום אחד. כלומר אפי' כשעורה במקום אחד מלקין אותו כזית אפי' בשלש מקומות: אכשור דרי. מעיקרא סברה כר"ם דמחמיר דאמר דיקיים בו מצות [נמילה] וא"צ להחמם אדרבי ולפיכך מקילינן בדבר ונאמנין: מעיקרא סברה כר' יהודה. כלומר מעיקרא נאמנין דסבירא לן כר' יהודה דמיקל לפיכך מהימנינן להו ולבסוף סברה כר"ם דמחמיר כמה הוו דכירי ליה לדר' יהודה דמיקל לא הוו מהימני דסקילי אינשי בגיד הנשה דאנשיות לר' יהודה מחמיר אינשי כר"ם ומהימני: מפני שמקומו ניכר כו': ✓) מעיקרא סברינן. כלומר דלא חיישינן שמא מזבן ליה חיישינן שמא מזבן ליה ודכוותיה דגיד הנשה ניכר ולבסוף סברינן דכיון דמקומו ניכר מיחוי כגוונא דשור של עובד כוכבים דגיד עץ במלמא הוא: אילימא במקום שאין מכריזין כו'. כלומר שאין דגילין באותו מקום להכריז כשיש פרפה לישראל נפל בישראל לבני חילא כדרחזינן לקמן אפי' חתוכה נמי דאין ניכר

✓) דנכי רגיגו כזה מטולני סכנה דסיכן מגיע מיגוק כדין זה כין מעיקרא וכיו לנסוף ומולי דגיכסא אחמת היה לי לגיגו בכלן.